

การค้าแร่และผลิตภัณฑ์¹ของไทยกับประเทศคู่ค้าในอาเซียน

จรินทร์ ชลไพศาล
สำนักพัฒนาและส่งเสริม

อาเซียน (ASEAN: The Association of South East Asian Nations) เป็นองค์กรที่ตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2510 มีประเทศสมาชิก 10 ประเทศ แบ่งเป็นประเทศสมาชิกเดิม 6 ประเทศ ได้แก่ ไทย มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และบรูไน และเป็นประเทศสมาชิกใหม่ 4 ประเทศ ได้แก่ กัมพูชา ลาว พม่า และเวียดนาม ทั้งนี้ อาเซียนมีวัตถุประสงค์เริ่มแรก คือ เพื่อสร้างสันติภาพในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ต่อมาเมื่อการค้าระหว่างประเทศมีแนวโน้มแข่งขันและกีดกันการค้ารุนแรงมากขึ้นประเทศสมาชิกอาเซียน ได้จัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA: ASEAN Free Trade Area) ขึ้น ในปี พ.ศ. 2535 เพื่อส่งเสริมการขยายตัวทางการค้า

มาตรการสำคัญในการส่งเสริมการค้าภายในภูมิภาคอาเซียน คือ ความตกลงว่าด้วยการใช้อัตราภาษีที่เท่ากันสำหรับเขตการค้าเสรีอาเซียน หรือ CEPT (Agreement on the Common Effective Preferential Tariff) ซึ่งเป็นการลดภาษีนำเข้าสินค้าภายในกลุ่มอาเซียน โดยประเทศสมาชิกอาเซียนจะแบ่งสินค้าทั้งหมดออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ สินค้าที่ลดภาษีตามปกติ (Inclusive list), สินค้ายกเว้นทั่วไป (General exception list), สินค้าอ่อนไหว (Sensitive list) และสินค้าที่ได้รับการยกเว้นชั่วคราว (Temporary exclusion list) ทั้งนี้ ประเทศสมาชิกอาเซียนแทบทุกประเทศจัดสินค้าประเภทแร่และผลิตภัณฑ์อยู่ในกลุ่มสินค้าที่ลดภาษีตามปกติ (Inclusive list) ยกเว้นประเทศกัมพูชาที่จัดสินค้าแร่และผลิตภัณฑ์บางรายการอยู่นอก Inclusive list ได้แก่ แก้วหินภูเขาไฟ (HS 2513) หินอ่อน (HS 2515) คลิงเกอร์และพอร์ตแลนด์ซีเมนต์ (HS 2523) เยื่อหินทนไฟ (HS 2524) ยูเรเนียม (HS 2612) และเศษแก้วถ่าน (HS 2620-21) ในขณะที่ประเทศพม่าจัดสินค้าประเภทซอล์ (HS 2509.00) ปูนขาว (HS 2522.10) และหินปูน (HS 2522.20) อยู่นอก Inclusive list

ทั้งนี้ ประเทศสมาชิกเดิม 6 ประเทศได้กำหนดเป้าหมายที่จะยกเลิกการเก็บภาษีนำเข้าสินค้าในกลุ่ม Inclusive list ทั้งหมดภายในปี 2553 ซึ่งเร็วกว่าประเทศสมาชิกใหม่ 5 ปี (ตารางที่ 1 และ 2)

ตารางที่ 1 เป้าหมายการลดภาษีนำเข้าของสมาชิกอาเซียนเดิม

2546	2550	2553
ยกเลิกการเก็บภาษีนำเข้าสินค้า ใน Inclusive list ร้อยละ 60	ยกเลิกการเก็บภาษีนำเข้าสินค้า ใน Inclusive list ร้อยละ 80	ยกเลิกการเก็บภาษีนำเข้าสินค้า ทั้งหมดใน Inclusive list

ที่มา: ก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน, กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ (2550)

¹ สินค้าแร่และผลิตภัณฑ์ที่กล่าวถึงในบทความนี้ หมายถึง สินค้าตามรหัส Harmonize system (HS) 4 หลัก ดังต่อไปนี้
HS พิกัด 2501-2530, 2601-2621 และ 2701-2704

ตารางที่ 2 เป้าหมายการลดภาษีนำเข้าของสมาชิกอาเซียนใหม่ 4 ประเทศ

2546	2548	2550	2558
เวียดนามลดภาษีเหลือร้อยละ 0-5 ให้มากที่สุด	ลาวและพม่าลดภาษีเหลือร้อยละ 0-5 ให้มากที่สุด	กัมพูชาลดภาษีเหลือร้อยละ 0-5 ให้มากที่สุด	ยกเลิกการเก็บภาษีนำเข้าสินค้าทั้งหมดใน Inclusive list

ที่มา: ก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน, กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ (2550)

เมื่อพิจารณาจากอัตราภาษีนำเข้าสินค้าประเภทแร่และผลิตภัณฑ์พบว่า ประเทศไทยมีแต้มต่อในการส่งออกสินค้าแร่และผลิตภัณฑ์ไปยังประเทศคู่ค้าในกลุ่มอาเซียน เนื่องจากอัตราภาษีนำเข้าที่ประเทศอาเซียนเก็บจากประเทศอื่นๆ ที่เป็นสมาชิกองค์การการค้าโลก หรือ MFN rate มีค่าสูงกว่าเมื่อเทียบกับอัตราภาษีนำเข้าตามข้อตกลงเขตการค้าเสรีอาเซียน หรือ CEPT rate ดังนั้นย่อมส่งผลดีต่อการส่งออกแร่และผลิตภัณฑ์ของไทยไปยังตลาดอาเซียน

ในขณะเดียวกันผู้ประกอบการอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่ใช้แร่และผลิตภัณฑ์เป็นวัตถุดิบในการผลิตสินค้าได้รับประโยชน์จากเขตการค้าเสรีอาเซียนเช่นเดียวกัน เนื่องจากสามารถนำเข้าแร่และผลิตภัณฑ์ได้ในราคาต่ำกว่านำเข้าจากประเทศนอกกลุ่มอาเซียน เนื่องจากอัตราภาษีนำเข้า MFN rate ในสินค้าแร่ของไทยมีค่าเฉลี่ยประมาณร้อยละ 2.4 ในขณะที่ CEPT rate เพียงร้อยละ 0.3 เท่านั้น (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 อัตราภาษีนำเข้าของสินค้าแร่และผลิตภัณฑ์ของประเทศอาเซียน ปี 2550

หน่วย: ร้อยละ

อัตราภาษี	บรูไน	กัมพูชา	อินโดนีเซีย	ลาว	มาเลเซีย	พม่า	ฟิลิปปินส์	สิงคโปร์	เวียดนาม	ไทย
MFN rate	0.0	10.0	3.8	5.1	2.1	1.8	2.5	0.0	6.3	2.4
CEPT rate	0.0	5.2	1.7	1.9	0.5	1.6	0.8	0.0	1.0	0.3

ที่มา: รวบรวมจาก CEPT Consolidated package 2007

หมายเหตุ: ตัวเลขในตารางเป็นค่าเฉลี่ยของภาษีนำเข้าอย่างง่าย

จากตารางที่ 3 จะเห็นว่าเนื่องจากแร่และผลิตภัณฑ์เป็นโภคภัณฑ์ขั้นปฐม (Primary commodities) ซึ่งส่วนใหญ่ยังไม่ผ่านการเพิ่มมูลค่า ดังนั้น โดยทั่วไปแล้วประเทศต่างๆ จึงมีความต้องการนำเข้าแร่และผลิตภัณฑ์เพื่อไปใช้เป็นวัตถุดิบสำหรับผลิตสินค้าขั้นกลางและขั้นปลายในอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ทำให้อัตราภาษีนำเข้าแร่และผลิตภัณฑ์ในหลายประเทศจึงอยู่ในระดับต่ำอยู่แล้ว ยกเว้นในบางประเทศที่ยังคงมีความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรแร่ในประเทศค่อนข้างมาก ประกอบกับมีอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เชื่อมโยงกับการใช้แร่อ่อนช้อยน้อย ทำให้ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องนำเข้าแร่และผลิตภัณฑ์จากต่างประเทศ เช่น กัมพูชา ลาว และเวียดนาม เป็นต้น

ภาพรวมการค้า

ในปี 2550 ประเทศไทยมีมูลค่าการส่งออกสินค้าประเภทแร่และผลิตภัณฑ์เพียง 30,139 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 9.2 เมื่อเทียบกับปีก่อน ในขณะที่มูลค่าการนำเข้าสูงถึง 52,737 ล้านบาท เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 43.2 เมื่อเทียบกับปีก่อน ส่งผลให้ไทยขาดดุลการค้าแร่และผลิตภัณฑ์ในปีนี้เป็นมูลค่า 22,598 ล้านบาท และเนื่องจากอัตราการเพิ่มของการนำเข้ามากกว่าการส่งออกทำให้การขาดดุลเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 144.8 เมื่อเทียบกับปีก่อน ทั้งนี้ ภูมิภาคอาเซียนเป็นตลาดการค้าแร่และผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของไทย โดยในปีนี้มีมูลค่าการค้าแร่และผลิตภัณฑ์ระหว่างไทยกับอาเซียนเท่ากับ 32,175 ล้านบาท หรือประมาณร้อยละ 38.8 ของมูลค่าการค้าแร่และผลิตภัณฑ์รวม (ตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 ภาพรวมการค้าแร่และผลิตภัณฑ์ของไทยในปี 2548-2550

หน่วย: ล้านบาท

	2548	2549	2550
ไทย-ตลาดโลก			
การส่งออก	24,792	27,594	30,139
การนำเข้า	35,878	36,827	52,737
มูลค่าการค้ารวม	60,670	64,421	82,876
ดุลการค้า	-11,086	-9,233	-22,598
ไทย-ตลาดอาเซียน			
การส่งออก	10,467	10,744	12,065
การนำเข้า	15,768	16,011	20,110
มูลค่าการค้ารวม	26,235	26,755	32,175
ดุลการค้า	-5,301	-5,267	-8,045

ที่มา: จากการคำนวณ โดยใช้ข้อมูลจากกระทรวงพาณิชย์โดยความร่วมมือกับกรมศุลกากร

การส่งออก

มูลค่าการส่งออกแร่และผลิตภัณฑ์ของไทยปี 2550 มีจำนวน 30,139 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อน ซึ่งมีมูลค่าการส่งออกจำนวน 27,594 ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.2 โดยเป็นการส่งออกไปยังตลาดอาเซียนมูลค่า 12,065 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 40.0 ของมูลค่าการส่งออกทั้งหมด ตั้งแต่ปี 2549 สัดส่วนการส่งออกของไทยไปยังตลาดอาเซียนเทียบกับการส่งออกไปยังตลาดโลกลดลง จากที่เคยอยู่ในระดับร้อยละ 42.2 ในปี 2548 (ตารางที่ 5)

ตารางที่ 5 มูลค่าการส่งออกแร่และผลิตภัณฑ์ในช่วงปี พ.ศ. 2548-2550

หน่วย: ล้านบาท

	2548	2549	2550
ตลาดโลก	24,792	27,594	30,139
ตลาดอาเซียน	10,467	10,744	12,065
สัดส่วนการส่งออกไปยังอาเซียน เทียบกับการส่งออกไปยังตลาดโลก	42.2	38.9	40.0

ที่มา: จากการคำนวณ โดยใช้ข้อมูลจากกระทรวงพาณิชย์โดยความร่วมมือกับกรมศุลกากร

เมื่อพิจารณาการส่งออกสินค้าแร่และผลิตภัณฑ์ไปยังตลาดอาเซียนเป็นรายประเทศพบว่า ประเทศที่เป็นตลาดส่งออกที่สำคัญที่สุดของไทย ได้แก่ เวียดนาม กัมพูชา และมาเลเซีย โดยมีสัดส่วนมูลค่าการส่งออกในตลาดอาเซียนเท่ากับร้อยละ 35.8, 24.8 และ 9.1 ตามลำดับ (ตารางที่ 6)

หากพิจารณาประเทศนอกกลุ่มอาเซียนพบว่า ประเทศจีนเป็นตลาดส่งออกสินค้าแร่และผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของไทย โดยมีมูลค่าการส่งออกในปี 2550 สูงถึง 3,812 ล้านบาท ซึ่งเป็นรองเพียงประเทศเวียดนามเท่านั้น นอกจากนี้ พบว่าแนวโน้มการส่งออกแร่และผลิตภัณฑ์ของไทยไปยังประเทศจีนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ตารางที่ 6 มูลค่าการส่งออกแร่และผลิตภัณฑ์ของไทยไปยังประเทศอาเซียน

หน่วย: ล้านบาท

	2548	2549	2550	สัดส่วน (%)	
				ตลาดโลก	ตลาดอาเซียน
เวียดนาม	4,842	3,777	4,314	14.31	35.75
กัมพูชา	2,320	2,762	2,996	9.94	24.83
มาเลเซีย	930	980	1,096	3.63	9.08
พม่า	521	938	1,011	3.36	8.38
ลาว	506	929	936	3.11	7.76
อินโดนีเซีย	801	798	903	3.00	7.49
สิงคโปร์	131	297	526	1.75	4.36
ฟิลิปปินส์	330	141	195	0.65	1.62
บรูไน	85	123	87	0.29	0.72
รวม	10,467	10,744	12,065	40.03	100

ที่มา: จากการคำนวณ โดยใช้ข้อมูลจากกระทรวงพาณิชย์โดยความร่วมมือกับกรมศุลกากร

สินค้าส่งออกที่สำคัญในตลาดอาเซียนในปี พ.ศ. 2550 ได้แก่ คลิงเกอร์และพอร์ตแลนด์ซีเมนต์ (HS 2523) ยิปซัม (HS 2520) เกลือ (HS 2501) เฟลด์สปาร์ (HS 2529) เป็นต้น (ตารางที่ 7) ทั้งนี้

การส่งออกคลิงเกอร์และพอร์ตแลนด์ซีเมนต์เป็นจำนวนมากส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการเกิดอุปทานส่วนเกินของอุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ภายในประเทศหลังจากการเกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจในปี 2540

ตารางที่ 7 สินค้าแร่และผลิตภัณฑ์ส่งออกที่สำคัญในตลาดอาเซียน ในปี พ.ศ. 2550

ประเทศ	รหัส HS	ผลิตภัณฑ์	มูลค่า (ล้านบาท)
เวียดนาม	2523	คลิงเกอร์ พอร์ตแลนด์ซีเมนต์	3,680
	2520	ยิปซัม แอนไฮไดรต์	473
	2529	เฟลด์สปาร์	52
กัมพูชา	2523	คลิงเกอร์ พอร์ตแลนด์ซีเมนต์	2,972
	2520	ยิปซัม แอนไฮไดรต์	8
	2516	หินแกรนิต หินทราย	7
มาเลเซีย	2520	ยิปซัม แอนไฮไดรต์	735
	2501	เกลือ โซเดียมคลอไรด์บริสุทธิ์	101
	2523	คลิงเกอร์ พอร์ตแลนด์ซีเมนต์	78
พม่า	2523	คลิงเกอร์ พอร์ตแลนด์ซีเมนต์	894
	2529	เฟลด์สปาร์	99
	2503	กำมะถัน	4
ลาว	2523	คลิงเกอร์ พอร์ตแลนด์ซีเมนต์	847
	2521	หินปูน	54
	2621	ซีแร่ และถ่านอื่น ๆ	12
อินโดนีเซีย	2520	ยิปซัม แอนไฮไดรต์	653
	2522	ควิกไลม์ สเลกไลม์ ไฮโดรไลม์	146
	2508	ดินอื่น ๆ	50
สิงคโปร์	2523	คลิงเกอร์ พอร์ตแลนด์ซีเมนต์	401
	2520	ยิปซัม แอนไฮไดรต์	32
	2517	กรวด หินที่ย่อยหรือม่แล้ว	24
ฟิลิปปินส์	2520	ยิปซัม แอนไฮไดรต์	155
	2501	เกลือ โซเดียมคลอไรด์บริสุทธิ์	24
	2508	ดินอื่น ๆ	6
บรูไน	2523	คลิงเกอร์ พอร์ตแลนด์ซีเมนต์	78
	2520	ยิปซัม แอนไฮไดรต์	5
	2501	เกลือ โซเดียมคลอไรด์บริสุทธิ์	4

ที่มา: กระทรวงพาณิชย์โดยความร่วมมือกับกรมศุลกากร

การนำเข้า

มูลค่าการนำเข้าแร่และผลิตภัณฑ์ของไทยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยในปี พ.ศ. 2550 ประเทศไทยมีมูลค่านำเข้าสินค้าแร่และผลิตภัณฑ์จำนวน 52,737 ล้านบาท เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 43.2 เมื่อเทียบกับปีก่อน โดยในจำนวนนี้เป็นการนำเข้าจากตลาดอาเซียนมูลค่า 20,110 ล้านบาท หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 38.1 ของมูลค่าการนำเข้ารวม ซึ่งลดลงจากที่เคยมีสัดส่วนประมาณร้อยละ 43.9 ของมูลค่าการนำเข้ารวมในปี 2548 (ตารางที่ 8) ทั้งนี้อัตราภาษีนำเข้าของประเทศภายในกลุ่มอาเซียนมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง เหตุที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากประเทศไทยหันไปนำเข้าจากประเทศอื่นมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศที่ไทยได้ลงนามจัดทำเขตการค้าเสรีไปแล้ว เช่น ออสเตรเลียและจีน² ซึ่งไทยมีสัดส่วนการนำเข้าแร่และผลิตภัณฑ์ประมาณร้อยละ 21.8 และ 5.3 ของมูลค่าการนำเข้าแร่และผลิตภัณฑ์รวม ตามลำดับ

ตารางที่ 8 มูลค่าการนำเข้าแร่และผลิตภัณฑ์ในช่วงปี พ.ศ. 2548-2550

หน่วย: ล้านบาท

	2548	2549	2550
ตลาดโลก	35,878	36,827	52,737
ตลาดอาเซียน	15,768	16,011	20,110
สัดส่วนตลาดอาเซียนต่อตลาดโลก	43.9	43.5	38.1

ที่มา: จากการคำนวณ โดยใช้ข้อมูลจากกระทรวงพาณิชย์โดยความร่วมมือกับกรมศุลกากร

เมื่อพิจารณาการนำเข้าแร่และผลิตภัณฑ์จากประเทศในกลุ่มอาเซียนรายประเทศพบว่า ประเทศที่ไทยมีมูลค่าการนำเข้าสูงที่สุด ได้แก่ อินโดนีเซีย เวียดนาม และลาว คิดเป็นร้อยละ 88.7, 5.5 และ 1.8 ของมูลค่าการนำเข้ารวมในตลาดอาเซียน ส่วนประเทศอาเซียนที่ไทยแทบจะไม่ได้นำเข้าสินค้าแร่และผลิตภัณฑ์เลย ได้แก่ กัมพูชา และบรูไน (ตารางที่ 9) สาเหตุที่ทำให้สัดส่วนการนำเข้าแร่และผลิตภัณฑ์ค่อนข้างกระจุกตัวอยู่ที่ประเทศอินโดนีเซียเป็นเพราะไทยมีมูลค่าการนำเข้าถ่านหิน (HS 2701) จากอินโดนีเซียสูงมาก และเป็นผลทำให้ดุลการค้าแร่และผลิตภัณฑ์ของไทยในตลาดอาเซียนขาดดุลอย่างต่อเนื่อง

² ความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลีย หรือ Thailand-Australia Free Trade Agreement (TAFTA) ได้มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 1 มกราคม 2548 ในขณะที่กลุ่มประเทศอาเซียนและประเทศจีนได้ลงนามในความตกลงด้านการค้าสินค้าระหว่างอาเซียน-จีน (Agreement on Trade in Goods of the Framework Agreement on Comprehensive Economic Co-operation between the ASEAN and China) ในระหว่างการประชุมสุดยอดอาเซียน-จีน เมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน 2547 ณ กรุงเวียงจันทน์ ประเทศลาว <http://www.thaifita.com/ThaiFTA> (25 กุมภาพันธ์ 2551)

ตารางที่ 9 การนำเข้าแร่และผลิตภัณฑ์ของไทยจากประเทศอาเซียน

หน่วย: ล้านบาท

	2548	2549	2550	สัดส่วน (%)	
				ตลาดโลก	ตลาดอาเซียน
อินโดนีเซีย	12,756	13,559	17,830	33.81	88.66
เวียดนาม	1,805	1,297	1,108	2.10	5.51
ลาว	279	262	359	0.68	1.78
พม่า	392	408	348	0.66	1.73
สิงคโปร์	394	390	345	0.65	1.71
มาเลเซีย	136	80	91	0.17	0.45
ฟิลิปปินส์	5	14	30	0.06	0.15
กัมพูชา	1	0	0	0.00	0.00
บรูไน	-	-	-	-	-
รวม	15,768	16,011	20,110	38.13	100

ที่มา: จากการคำนวณ โดยใช้ข้อมูลจากกระทรวงพาณิชย์โดยความร่วมมือกับกรมศุลกากร

สินค้าแร่และผลิตภัณฑ์นำเข้าจากตลาดอาเซียนที่สำคัญในปี พ.ศ 2550 ได้แก่ ถ่านหิน (HS 2701) กำมะถัน (HS 2503) แบไรต์ (HS 2511) สินแร่และหัวแร่ดิบ (HS 2609) เป็นต้น (ตารางที่ 10)

ทั้งนี้ ถ่านหินเป็นสินค้าที่มีสัดส่วนมูลค่าการนำเข้าสูงถึงประมาณร้อยละ 48.6 ของการนำเข้าแร่และผลิตภัณฑ์ทั้งหมดของไทยในปี 2550 และคาดว่าจะการนำเข้าถ่านหินจากต่างประเทศจะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากถ่านหินนำเข้าเป็นเชื้อเพลิงสำคัญที่จะใช้ในการผลิตกระแสไฟฟ้าของประเทศไทยในอนาคต โดยจากการประมาณการการผลิตพลังงานไฟฟ้าตามแผนพัฒนากำลังผลิตไฟฟ้าของประเทศไทย พ.ศ. 2550-2564 ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 หรือ Power development plan (PDP 2007) พบว่าประเทศไทยจะใช้เชื้อเพลิงถ่านหินนำเข้าเพิ่มขึ้นจาก 3.8 ล้านตันในปี 2551 เป็น 14.3 ล้านตันในปี 2564³

³ ท่านผู้สนใจรายละเอียดแผนพัฒนากำลังผลิตไฟฟ้าของประเทศไทย พ.ศ. 2550-2564 (PDP 2007) ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 สามารถดูรายละเอียดได้ที่ <http://www.egat.co.th/th/images/stories/pdf/pdp2007-revision1.pdf> (25 กุมภาพันธ์ 2551)

ตารางที่ 10 สินค้าแร่และผลิตภัณฑ์นำเข้าที่สำคัญในตลาดอาเซียนในปี พ.ศ. 2550

ประเทศ	รหัส HS	ผลิตภัณฑ์	มูลค่า (ล้านบาท)
อินโดนีเซีย	2701	ถ่านหิน	17,756
	2606	สินแร่ และหัวแร่อะลูมิเนียม	23
	2508	ดินอื่น ๆ	19
เวียดนาม	2701	ถ่านหิน	914
	2511	แบไรต์ วิเทอไรต์	162
	2505	ทรายธรรมชาติ	11
ลาว	2701	ถ่านหิน	231
	2609	สินแร่ และหัวแร่ดีบุก	89
	2517	กรวด หินที่ย่อยหรือม่แล้ว	17
พม่า	2701	ถ่านหิน	174
	2609	สินแร่ และหัวแร่ดีบุก	141
	2617	สินแร่ และหัวแร่อื่น ๆ เช่น พลวง	15
สิงคโปร์	2503	กำมะถัน	228
	2528	โบเรต และหัวแร่โบเรต	39
	2530	สารแร่อื่น ๆ เช่น คีเซอไรต์ แคลไซต์	28
มาเลเซีย	2507	ดินขาว	30
	2503	กำมะถัน	13
	2525	ไมก้า และเศษไมก้า	12
ฟิลิปปินส์	2503	กำมะถัน	21
	2610	สินแร่ และหัวแร่โครเมียม	4
	2505	ทรายธรรมชาติ	2
กัมพูชา	2517	กรวด หินที่ย่อยหรือม่แล้ว	0.023
	2505	ทรายธรรมชาติ	0.0052
	-	-	-

ที่มา: กระทรวงพาณิชย์โดยความร่วมมือกับกรมศุลกากร

ดุลการค้า

ในปี 2550 ประเทศไทยขาดดุลการค้าแร่และผลิตภัณฑ์เป็นมูลค่า 22,598 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนซึ่งขาดดุลการค้ามูลค่า 9,233 ล้านบาท หรือขาดดุลเพิ่มขึ้นมากถึงร้อยละ 144.8 โดยในตลาดอาเซียนขาดดุลการค้าจำนวน 8,044 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 53 เมื่อเทียบกับปีก่อน (ตารางที่ 11) อย่างไรก็ตาม การขาดดุลการค้าในสินค้าแร่และผลิตภัณฑ์อาจไม่ใช่เรื่องที่น่ากังวลใจแต่อย่างใด ในทางตรงกันข้ามหากมีการส่งออกมากกลับเป็นเรื่องที่น่ากังวลมากกว่า เนื่องจากแร่และผลิตภัณฑ์ถือเป็นโภคภัณฑ์ขั้นปฐมที่ยังไม่ผ่านการเพิ่มมูลค่ามากนัก

ตารางที่ 11 ดุลการค้าแร่และผลิตภัณฑ์ในช่วงปี พ.ศ. 2548-2550

หน่วย: ล้านบาท

	2548	2549	2550
ตลาดโลก	-11,087	-9,233	-22,598
ตลาดอาเซียน	-5,302	-5,267	-8,044

ที่มา: จากการคำนวณ โดยใช้ข้อมูลจากกระทรวงพาณิชย์โดยความร่วมมือกับกรมศุลกากร

นอกจากนี้ยังพบว่า ภาพของดุลการค้าสินค้าแร่และผลิตภัณฑ์ทั้งในตลาดโลกและอาเซียนจะเปลี่ยนจากขาดดุลไปเป็นเกินดุลการค้าทันที หากไม่นำสินค้าถ่านหิน (HS 2701) มาพิจารณา (ตารางที่ 12)

ตารางที่ 12 ดุลการค้าแร่และผลิตภัณฑ์ในช่วงปี พ.ศ. 2548-2550 (กรณีไม่รวมถ่านหิน)

หน่วย: ล้านบาท

	2548	2549	2550
ตลาดโลก	3,468	9,018	3,057
ตลาดอาเซียน	9,121	9,448	11,045

ที่มา: จากการคำนวณ โดยใช้ข้อมูลจากกระทรวงพาณิชย์โดยความร่วมมือกับกรมศุลกากร

การค้ารายประเทศ

เมื่อพิจารณาการค้าแร่และผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศไทยกับประเทศสมาชิกอาเซียนรายประเทศ ในปี พ.ศ. 2550 พบว่า ประเทศไทยเกินดุลการค้ากับทุกประเทศ ยกเว้นเพียงประเทศเดียว คือ อินโดนีเซีย ซึ่งไทยขาดดุลการค้าสูงถึง 16,926 ล้านบาท ประเทศที่ไทยเกินดุลการค้าสูงที่สุด ได้แก่ เวียดนาม กัมพูชา และมาเลเซีย ตามลำดับ (ตารางที่ 13)

ตารางที่ 13 สถิติการค้าระหว่างไทยกับประเทศสมาชิกอาเซียนรายประเทศ

หน่วย: ล้านบาท

	มูลค่าการส่งออก			มูลค่าการนำเข้า			ดุลการค้า		
	2548	2549	2550	2548	2549	2550	2548	2549	2550
อินโดนีเซีย	801	798	903	12,756	13,559	17,830	-11,955	-12,761	-16,926
เวียดนาม	4,842	3,777	4,314	1,805	1,297	1,108	3,037	2,480	3,205
กัมพูชา	2,320	2,762	2,996	1	0	0	2,318	2,762	2,996
มาเลเซีย	930	980	1,096	136	80	91	795	899	1,004
พม่า	521	938	1,011	392	408	348	128	529	664
ลาว	506	929	936	279	262	359	228	667	578
สิงคโปร์	131	297	526	394	390	345	-263	-93	181
ฟิลิปปินส์	330	141	195	5	14	30	325	127	166
บรูไน	85	123	87	0	0	0	85	123	87
รวม	10,467	10,744	12,065	15,768	16,011	20,110	-5,302	-5,267	-8,044

ที่มา: จากการคำนวณ โดยใช้ข้อมูลจากกระทรวงพาณิชย์โดยความร่วมมือกับกรมศุลกากร

ไทย-อินโดนีเซีย อินโดนีเซียเป็นประเทศคู่ค้าที่สำคัญที่สุดของประเทศไทยในตลาดอาเซียน และเป็นประเทศที่ไทยขาดดุลการค้าสินค้าแร่และผลิตภัณฑ์อย่างต่อเนื่อง สาเหตุที่ไทยขาดดุลการค้าเนื่องจากไทยมีการนำเข้าถ่านหิน (HS 2701) จากอินโดนีเซียมีมูลค่าสูงมาก กล่าวคือ ในปีนี้การนำเข้าถ่านหินคิดเป็นร้อยละ 48.6 ของมูลค่าการนำเข้าแร่และผลิตภัณฑ์ทั้งหมดของไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีการนำเข้าจากอินโดนีเซียสูงถึงประมาณร้อยละ 69.2 ของถ่านหินนำเข้าทั้งหมด

จากข้อมูลของ World Coal Institute พบว่า ผลผลิตถ่านหินของอินโดนีเซียมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี 2548 อินโดนีเซียมีผลผลิตถ่านหินจำนวน 152 ล้านตัน มีปริมาณการบริโภคในประเทศเพียง 41.3 ล้านตัน ทำให้อินโดนีเซียส่งออกถ่านหินประมาณร้อยละ 70 ของถ่านหินที่ผลิตได้ในประเทศ⁴ และในเดือนธันวาคม 2548 รัฐบาลอินโดนีเซียได้ใช้มาตรการเก็บภาษีส่งออกสินค้าถ่านหินร้อยละ 5 โดยให้เหตุผลเพื่อสร้างความมั่นคงด้านอุปทานของถ่านหินในประเทศ ทั้งนี้ การเก็บภาษีส่งออกถ่านหินในประเทศอินโดนีเซียซึ่งเป็นผู้ส่งออกถ่านหินรายใหญ่อันดับที่สองของโลกในปี 2549 นั้น จะทำให้อุปทานถ่านหินในตลาดโลกลดลง และจะส่งผลกระทบต่อประเทศผู้นำเข้าถ่านหิน เช่น ประเทศไทย เนื่องจากราคาถ่านหินนำเข้าจากอินโดนีเซียเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ อินโดนีเซียยังมีมาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี (NTBs) ในสินค้าแร่และผลิตภัณฑ์ เช่น ผู้นำเข้าเกลือจากต่างประเทศจะต้องได้รับใบอนุญาต เป็นต้น

ทรัพยากรแร่ที่พบมากในประเทศอินโดนีเซียนอกจากถ่านหินแล้ว ยังพบทองแดง ทองคำ นิกเกิล น้ำมัน และดีบุก เป็นต้น

⁴ <http://www.worldcoal.org/pages/content/index.asp?PageID=458> (20 กุมภาพันธ์ 2551)

ไทย-เวียดนาม เวียดนามเป็นหนึ่งในประเทศแถบภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ได้รับความสนใจจากนักลงทุนต่างชาติค่อนข้างมาก เนื่องจากเวียดนามมีทรัพยากรแร่ที่มีศักยภาพค่อนข้างอุดมสมบูรณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง บ็อกไซต์ ทังสแตน แอนทราไซต์ อิลเมนไนต์ อะพาไทต์ เป็นต้น เวียดนามเป็นประเทศที่ไทยได้ดุลการค้าแร่และผลิตภัณฑ์อย่างต่อเนื่องทุกปี และในปี 2550 เวียดนามยังเป็นประเทศที่ไทยได้ดุลการค้าสูงที่สุดในตลาดอาเซียน สินค้าแร่และผลิตภัณฑ์ส่งออกสำคัญที่ไทยส่งไปขายยังประเทศเวียดนาม คือ คลิงเกอร์และพอร์ตแลนด์ซีเมนต์ (HS 2523) สำหรับสินค้าแร่และพลังงานที่เป็นสินค้าส่งออกที่สำคัญที่สุดของเวียดนามในปี 2549 ได้แก่ น้ำมันดิบ และถ่านหิน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 21 และ 2 ของมูลค่าส่งออกทั้งหมด ในขณะที่สินค้านำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม เหล็ก และปุ๋ย ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 13 6.5 และ 1.5 ตามลำดับ ปัจจุบันเวียดนามยังคงเป็นประเทศผู้นำเข้าแร่และพลังงานสุทธิ (Net importer)

อุตสาหกรรมเหมืองแร่ในประเทศเวียดนามมีความสำคัญค่อนข้างสูง โดยมีมูลค่าผลผลิตในปี 2548 เท่ากับ 1.43 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็นร้อยละ 5.75 ของ GDP และกระทรวงอุตสาหกรรมของเวียดนามได้เผยแพร่ร่างการพัฒนากิจการเหมืองแร่ 11 ประเภทที่เป็นอุตสาหกรรมเป้าหมายในช่วง 5 ปี คือ พ.ศ. 2549-2553 ซึ่งพบว่า 3 ใน 11 ประเภทเป็นอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับแร่ ได้แก่ การทำเหมืองแร่บ็อกไซต์ การแปรรูปอะลูมิเนียม และอุตสาหกรรมเหล็ก นอกจากนี้ ตลาดภายในประเทศเวียดนามยังขยายตัวได้อีกมาก โดยกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) คาดการณ์ว่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่แท้จริง (Real GDP) ของเวียดนามในปี 2551 จะขยายตัวสูงถึงร้อยละ 8.2 ซึ่งสูงที่สุดในบรรดาประเทศสมาชิกอาเซียน ดังนั้น เวียดนามจึงเป็นหนึ่งในประเทศเพื่อนบ้านที่น่าสนใจในการไปทำธุรกิจ

ไทย-กัมพูชา ประเทศกัมพูชาเป็นประเทศที่ไทยมีมูลค่าการค้าแร่และผลิตภัณฑ์สูงเป็นอันดับที่สามารถจากอินโดนีเซียและเวียดนาม ในช่วงปี พ.ศ. 2548-2550 ประเทศไทยได้ดุลการค้าแร่และผลิตภัณฑ์จากประเทศกัมพูชามาโดยตลอด สินค้าแร่และผลิตภัณฑ์สำคัญที่ไทยส่งออกไปยังกัมพูชา คือ คลิงเกอร์และพอร์ตแลนด์ซีเมนต์ (HS 2523) เช่นเดียวกับเวียดนาม

อุตสาหกรรมเหมืองแร่ในประเทศกัมพูชายังเติบโตไม่มากนัก ทั้ง ๆ ที่เป็นประเทศที่มีแหล่งแร่ค่อนข้างอุดมสมบูรณ์ ไม่ว่าจะเป็น น้ำมันดิบ ก๊าซธรรมชาติ ทองแดง ทองคำ แร่รัตนชาติ บ็อกไซต์ เป็นต้น กล่าวคือ ในปี พ.ศ. 2548 ภาคเหมืองแร่มีมูลค่าเพียงร้อยละ 0.39 ของ GDP สำหรับแนวโน้มในอนาคตอุตสาหกรรมเหมืองแร่ของประเทศกัมพูชาในช่วงปี พ.ศ. 2551-2553 คาดว่าจะมีมูลค่าการลงทุนประมาณปีละ 9 แสนดอลลาร์สหรัฐ (คิดเป็นร้อยละ 0.06 ของมูลค่าการลงทุนรวมเท่านั้น) และคาดว่าจะมีการเจริญเติบโตของผลผลิตในช่วงเวลาดังกล่าวประมาณร้อยละ 8 ต่อปี⁵

⁵ ข้อมูลจากแผนพัฒนาประเทศกัมพูชาในช่วงปี พ.ศ. 2549-2553 ผู้สนใจสามารถดูรายละเอียดได้ที่ http://www.un.org.kh/resourceslibrary/publications/NSDP2006_2010_en.pdf (20 กุมภาพันธ์ 2551)

ไทย-มาเลเซีย ในช่วงปี พ.ศ. 2548-2550 ประเทศไทยเกินดุลการค้าแร่และผลิตภัณฑ์กับประเทศมาเลเซียมาโดยตลอดและมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยสินค้าแร่และผลิตภัณฑ์สำคัญที่ไทยส่งออกไปขายยังมาเลเซีย คือ ยิปซัม (HS 2520) และเกลือ (HS 2501) สำหรับการส่งออกพอร์ตแลนด์ซีเมนต์ (HS 2523) ไปยังประเทศมาเลเซียมีจำนวนเล็กน้อย เนื่องจากรัฐบาลมาเลเซียกำหนดว่ามีผู้นำเข้าสินค้าดังกล่าวในรัฐ Sabah และ Sarawak จะต้องมิใบอนุญาตนำเข้า ซึ่งถือว่าเป็นมาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี (NTBs)

แร่และผลิตภัณฑ์ที่มีการผลิตในประเทศมาเลเซีย ได้แก่ บ็อกไซต์ ถ่านหิน เฟลด์สปาร์ อิลเมนไนต์ แร่เหล็ก คาโอสิน ไมก้า โมนาไซต์ ก๊าซธรรมชาติ น้ำมัน ทราเย ก้อนกรวด สตรูเวอร์ไรต์ ดีบุก และเพทาย โดยเฉพาะผลผลิตโลหะดีบุกที่เพิ่มขึ้นตามราคาดีบุกในตลาด Kuala Lumpur Tin Market ที่มีแนวโน้มสูงขึ้น อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันมาเลเซียต้องนำเข้าแร่ดีบุกเพื่อตอบสนองต่อความต้องการในประเทศ ในขณะที่ผลผลิตเหล็กลดลง เนื่องจากการขาดแคลนและการเพิ่มขึ้นของราคาวัตถุดิบเหล็ก ส่วนความต้องการปุ๋ยเพิ่มขึ้น เนื่องจากการขยายตัวของอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันอันเป็นผลมาจากนโยบายการส่งเสริมพลังงานชีวมวลของประเทศ

ไทย-พม่า พม่าเป็นอีกประเทศหนึ่งที่มีทรัพยากรแร่อุดมสมบูรณ์ไม่ว่าจะเป็น ถ่านหิน ดีบุก ทังสแตน ตะกั่ว สังกะสี ทอง ทองแดง และแร่รัตนชาติ ในปี พ.ศ. 2542 มีการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในอุตสาหกรรมเหมืองแร่ 42 บริษัท คิดเป็นมูลค่า 499 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือประมาณร้อยละ 8 ของมูลค่าเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศทั้งหมดของพม่า

จากสถิติการค้าแร่และผลิตภัณฑ์ระหว่างไทยกับพม่าในช่วงปี พ.ศ. 2548-2550 พบว่าไทยเป็นฝ่ายเกินดุลโดยตลอดและมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง หากพิจารณาในแง่ความอุดมสมบูรณ์ของแหล่งแร่ ประเทศพม่าถือเป็นอีกประเทศหนึ่งที่น่าสนใจ แต่อุปสรรคของการเข้าไปทำธุรกิจในประเทศพม่าที่สำคัญ คือ ความไม่แน่นอนของนโยบายจากรัฐบาลทหารพม่า ประกอบกับคาดว่าตลาดในประเทศจะไม่ขยายตัวมากนัก ซึ่ง IMF คาดว่าในปี พ.ศ. 2551 เศรษฐกิจประเทศพม่าจะขยายตัวเพียงร้อยละ 4 เท่านั้น

สรุป

ประเทศสมาชิกอาเซียนแทบทุกประเทศจัดสินค้าประเภทแร่อยู่ในกลุ่มสินค้าที่ลดภาษีตามปกติ (Inclusive list) ส่งผลให้ระดับภาษ้นำเข้าของสินค้าประเภทแร่ในประเทศกลุ่มอาเซียนในปัจจุบันอยู่ในระดับที่ต่ำมาก รวมทั้งความได้เปรียบทางด้านภูมิศาสตร์ที่ทำให้ต้นทุนค่าขนส่งภายในกลุ่มประเทศอาเซียนต่ำกว่าเมื่อเทียบกับการขนส่งไปยังประเทศนอกกลุ่ม ซึ่งทำให้ตลาดอาเซียนเป็นตลาดที่ไทยมีสัดส่วนการค้าแร่และผลิตภัณฑ์ค่อนข้างมาก

จากข้อมูลในปี พ.ศ. 2548-2550 พบว่า มูลค่าการนำเข้าและการส่งออกของไทยกับประเทศสมาชิกอาเซียนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น แต่เนื่องจากแนวโน้มมูลค่าการนำเข้าเพิ่มขึ้นมากกว่ามูลค่าการส่งออกจึงเป็นผลทำให้ดุลการค้าแร่และผลิตภัณฑ์มีแนวโน้มขาดดุลเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม การขาดดุลการค้าแร่และผลิตภัณฑ์เป็นเรื่องที่ไม่น่ากังวลเท่าใดนัก เนื่องจากแร่และผลิตภัณฑ์จัดเป็นสินค้าประเภทโภคภัณฑ์

ขั้นปฐมหรือเป็นวัตถุดิบที่ยังไม่ผ่านการเพิ่มมูลค่าเป็นสินค้าขั้นสุดท้าย ดังนั้นประเทศควรที่จะนำเข้าสินค้าดังกล่าวมาเป็นวัตถุดิบเพื่อเพิ่มมูลค่าให้เป็นสินค้าขั้นสุดท้ายต่อไป สินค้าแร่และผลิตภัณฑ์ส่งออกที่สำคัญของไทย ได้แก่ คลิงเกอร์และพอร์ตแลนด์ซีเมนต์ ยิปซัม เกลือ และเฟลด์สปาร์ เป็นต้น สำหรับสินค้าแร่และผลิตภัณฑ์นำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ ถ่านหิน ก๊าซธรรมชาติ แบริต์ สินแร่และหัวแร่ดิบๆ เป็นต้น โดยสินค้าแร่และผลิตภัณฑ์ที่นำเข้าส่วนใหญ่เป็นสินค้าที่ผลผลิตในประเทศไม่เพียงพอต่อความต้องการของตลาด และเป็นสินค้าคุณภาพดีตรงตามความต้องการของตลาด เช่น ถ่านหิน (HS 2701) ซึ่งไทยนำเข้ามาผสมกับถ่านหินในประเทศเพื่อให้สามารถนำไปใช้ในการผลิตกระแสไฟฟ้าได้ เป็นต้น นอกจากนี้ยังเป็นสินค้าแร่และผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่านำเข้าสูงมาก โดยพบว่าหากไม่มีการนำเข้าถ่านหินจะทำให้ดุลการค้าแร่และผลิตภัณฑ์ของไทยเปลี่ยนจากขาดดุลเป็นเกินดุลการค้าทันที ซึ่งตลาดถ่านหินนำเข้าของไทยมีการกระจุกตัวอยู่ที่ประเทศอินโดนีเซียและออสเตรเลียในสัดส่วนค่อนข้างสูงมาก กล่าวคือ ประมาณร้อยละ 69.2 และ 24.3 ของมูลค่าการนำเข้าถ่านหินรวมในปี 2550 ตามลำดับ

จากข้อมูล Trade policy reviews ขององค์การการค้าโลก (WTO) พบว่าในปี 2548 ประเทศอินโดนีเซียเริ่มเก็บภาษีส่งออกถ่านหินร้อยละ 5 ซึ่งมาตรการดังกล่าวอาจส่งผลทำให้ราคาถ่านหินนำเข้าจากอินโดนีเซียสูงขึ้น ดังนั้น หน่วยงานภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเจรจาการค้าระหว่างประเทศอาจต้องนำประเด็นดังกล่าวไปพิจารณา เพื่อเจรจาให้อินโดนีเซียยกเลิกการเก็บภาษีส่งออกถ่านหินหรือพยายามเจรจาไม่ให้อินโดนีเซียขึ้นภาษีส่งออกถ่านหินอีก เนื่องจากในแผนพัฒนากำลังผลิตไฟฟ้าของประเทศไทย พ.ศ. 2550-2564 หรือ Power development plan (PDP 2007) กำหนดว่าจะใช้ถ่านหินนำเข้าเป็นเชื้อเพลิงในการผลิตกระแสไฟฟ้าเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

นอกจากนี้ ผู้ประกอบการไทยเองควรกระจายตลาดนำเข้าถ่านหินไปยังประเทศอื่นๆหรือพยายามเข้าไปทำธุรกิจในประเทศเพื่อนบ้านที่มีศักยภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศเพื่อนบ้านที่ซึ่ง IMF คาดว่าภาวะเศรษฐกิจจะเติบโตดี เช่น เวียดนาม กัมพูชา และลาว แล้วส่งกลับมายังประเทศไทยให้มากขึ้น

อ้างอิง

ข้อมูลอัตราภาษีนำเข้าของประเทศในกลุ่มอาเซียน

<http://www.aseansec.org/20937.htm>

ข้อมูลมาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษีของประเทศในกลุ่มอาเซียน

<http://www.aseansec.org/16355.htm>

ข้อมูลนำเข้า-ส่งออก จากกระทรวงพาณิชย์โดยความร่วมมือของกรมศุลกากร

<http://www2.ops2.moc.go.th/index.asp>

ข้อมูลมาตรการทางการค้ารายประเทศจาก WTO Trade Policy review by countries

http://www.wto.org/english/tratop_e/tpr_e/tp_rep_e.htm#bycountry

ข้อมูลแร่รายประเทศจาก USGS Minerals information: Asia Pacific

<http://minerals.usgs.gov/minerals/pubs/country/asia.html#in>